

(Септемврій 10-го дня.)

Во ѿмѣ Оца и Сына и Свѣтаго Духа. Аминь.

Благословайте гонѣща вас ;
благословите, а не клените. (Рим. 12, 14).

Слашатели вѣр. христіане, ный често въ гнѣва си отгоре, кога ни расърди нѣкой, престоуваемса че не желаемы да мѹ отвърнемъ дѣломъ, а пакъ, съ най горчиви и долни дѹмы мѹ мьстимъ, като обыкновенно мѹ казвамы : тебе отневидѣлица да ти сѣ върне ; дано ти доде до главѣ еди кое зло и бѣда, — или съ дрѹги дѹмы — ный кълнемъ оногова, кой ни е окървилъ, сгорилъ зло, досадилъ, и притеснилъ, а пакъ си мыслиме, че ный съ подобны дѹмы нищо мѹ не вредимъ.

Тази чловѣческѣ словость ѣ забележвала Апостола еще въ Римляне-тѣ, тѣмъ твърдѣ на често сѣ показва и въ насъ, а е слабость най вредна и опасна.

Дѹмы-тѣ, казватъ нѣкой си сж-вѣтьрѣ, добре, нъ тожъ вѣтьрѣ по нѣкога бѹва благо-творенъ, а понѣкогда и смъртоносенъ, като разгледаме отъ какво сърдце той истича. За това дѹмы-тѣ на чловѣка, особливо кога тѣ излѣзватъ изъ сърдце мѹ бѹватъ твърдѣ сильны и дѣйствителны тѣмъ, щото благословѣа-тѣ